

חוק הפיקוח על קידוחי מים (תיקון), תשכ"ב-1962 *

1. (א) בסעיף 1 לחוק הפיקוח על קידוחי מים, תשט"ו-1955¹ (להלן – החוק העיקרי) –
(1) במקום הגדרת "המנהל" יבוא:
"הנציב" – כמשמעותו בחוק המים, תשי"ט-1959² (להלן – חוק המים);
(2) בסופו יבוא:
"בית דין" – בית דין לעניני מים שהוקם בהתאם לחוק המים.
(ב) כל מקום שנאמר בחוק העיקרי או בתקנות שהותקנו על פיו "המנהל" יבוא
"הנציב".
2. הסעיפים 2 ו-3 לחוק העיקרי בטלים.
3. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:
"רשיון קדיחה" (א) הנציב רשאי שלא לתת רשיון קדיחה, בנימוק שקיימות
נסיבות שלפיהן הוא יסרב לתת רשיון הפקה לפי חוק המים ושיפורשו
בהחלטתו של הנציב.
(ב) היה הנציב סבור שהדבר דרוש כדי למנוע דלדול מקורות
המים או המלחתם או כדי להבטיח הספקת מים לצרכי בית, רשאי הוא
לעשות אחת מאלה:
(1) לא ליתן רשיון קדיחה;
(2) להתנות ברשיון תנאים בנוגע לקטרה של הבאר, עמקה,
ציודה או כמות המים שמוותר להפיק ממנה, או בנוגע לתקופת
ההפקה, או למטרה אשר לה ישמשו המים המופקים;
(3) לבטל רשיון או להתנות את המשך תקפו בתנאים או
בתנאים נוספים, והכל לא יאוחר מ-60 יום לאחר קבלת דין
וחשבון על שאיבת הנסיון כפי שייקבע בתקנות."
4. במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא:
"ערר" (א) מבקש הרואה עצמו נפגע על ידי החלטת הנציב, וכל אדם
אחר שנמסרה לו הודעה כאמור בסעיף 8, רשאי תוך 21 יום מיום שנמסרה
לו ההודעה לערור על ההחלטה לפני בית הדין.
(ב) בית הדין מוסמך לדון, בנוסף לענינים המסורים לו לפי סעיף
140 לחוק המים, בכל הענינים המסורים לשיפוטו לפי חוק זה, והוראות
הסעיפים 141 עד 147 לחוק המים יחולו על דיונים אלה."
5. בסעיף 11 (ד) לחוק העיקרי, אחרי המלים "הוצאות הביצוע" יבוא "ואת הוצאות
המשפט".

משה דיין
שר החקלאות

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום י"א בשבט תשכ"ב (16 בינואר 1962); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 454, תשכ"א, עמ' 152.

² ס"ח 182, תשט"ו, עמ' 84.

³ ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 169.